

Cutty Sark Tall Ships Race 2004.

For mig har det altid stået som en drøm at komme til at dykke med en gammel kobberhjelm, i ved rigtigt Tintin udstyr med hånddrevet luftpumpe og det hele. I forbindelse med mit medlemskab af Dykke historisk selskab fik jeg pludselig mulighed for at få dette ønske opfyldt, det krævede bare at jeg deltog i Cutty Sark Tall ships race, der i år blev afholdt i Ålborg.

Den 30. juli mødte jeg op ved Philip Nathansen i Århus kl. 0715, for at laste noget af det udstyr der skulle med til Ålborg. Omkring kl. 0800 gik det så videre nord over. Efter at Philip, der kørte forrest, havde vist os det meste af Ålborg havn, uden at vi kom vores stand meget nærmere, tog Poul Erik (formand for foreningen og min co-pilot på denne flyvning) og jeg sagen i egen hånd, det var nu ret enkelt, at finde ned til den tank vi skulle dykke i, for vi drejede bare ned af den eneste sidevej, som vi endnu ikke havde været ned af, vupti der var bæstet. Efter en del jokes til Philip og håndtryk til dem der allerede var mødt frem, blev der læsset af.

Nu opstod det første problem så, tanken var fyldt med vand fra Limfjorden, det var meget grønt, vi kunne faktisk ikke se bagsiden inde i tanken. Vi var altså stødt på samme problem, som vi havde for et par år siden her i Svendborg, da vi havde tanken nede til Svendborg festdage. Nu var jeg selvfølgelig blevet meget klogere siden da, syntes jeg selv i hvert

tilfælde, så jeg sagde, at det gik ikke, for folk kunne jo ikke se dykkeren inde i tanken. Næ du, der skulle være ferskvand i tanken i stedet for, utroligt nok så blev der lyttet til mit "kloge" forslag, nu var det så bare, hvor får man lige 12-13 m³ vand, havnen ville have penge for det. Igen slog lynet ned i mig, vi kunne da bare tage det fra en brandhane, vi havde jo et par Falck folk i blandt os så, hvor svære kunne det lige være. Som sagt så gjort, efter at have afprøvet et par brandhaner, inden der var en, der kunne give vand, samt lånt næsten halvdelen af de fremmødte skibes brandslanger, så lykkedes det os faktisk at få vand i tanken.

Til at begynde med så det også ud til at virke, men igen blev vi udsat for et mindre tilbage slag. Lige pludselig blev det klare vand helt rust rødt, det var fordi, at vandet i byens brandledninger står stille i lange perioder af gangen. Igen blev vandet lukket ud af tanken. Nu begyndte det dog at knibe, for der var ikke ret lang tid til, at vi skulle starte med de første dyk så panikken begyndte at vise sig så småt. Igen viste Finn Jensen, der stod for

dykkerstanden, at man som dykker ikke må gå i panik. Resolut greb han sin mobil og ringede til Ålborg Brandvæsen (han er ansat som dykker ved Falck i Ålborg, så han havde forbindelserne i orden), vores vand kom dog ikke med blå blink, men det kom dog ganske hurtigt og bragt lige til døren. Der måtte en mindre afvaskning af tanken til, at fjerne alt det skidt vi efterhånden havde fået mokket ind i tanken, men da det

var en brandbil, så var det ikke noget problem. Vi brugte bare deres højtryksbrandsprøjte, der er oprullet i bilen. Herefter var det bare med at få fyldt noget vand i tanken, der måtte næsten 2 biler til, før tanken var fuld, men så kunne vi også se bagsiden inde i tanken.

Efter at standen således var klar, mente Finn, at det var tiden til at indvie den, det blev behørigt gjort med et par Cutty Sark whiskey's

(2 til hver da vi jo nødigt skulle gå I cirkler hele dagen) pænt anrettet på en gammel luft pumpe.

Resten af dagen gik med at dykke med det gamle tungdykkerudstyr, tale med alle de nysgerrige tilskuer og beundre alle de flotte og velholdte "skuder" der drev forbi, der kom også en del flotte sejlskibe forbi. Vi kom også med i et reklameindslag for arrangementet i nord jysk tv. Jeg fik lov til at dykke med en Russisk 12 bolts hjelm, det var første gang siden 1988, at jeg var ude at dykke i tungdykker udstyr, det er stadig en fed oplevelse.

Dagen endte med, at vi overfaldt et spisested på havnen, ca. 15 minutter efter at de havde lukket, men da vi var 14 mand (m/k), blev der hurtigt åbnet igen.

Efter indtagelsen af et godt og solidt aftensmåltid tog vi over på forsvarrets kasserne i Nørresundby, hvor vi skulle indkvarteres, det var med beklagelse, at Finn måtte meddele os, at vi ikke skulle sove på en 12 mands sovesal men fik ene værelser !!!!!.

Lørdagen begyndte lige så godt som dagen før med højt klart solskin fra tidlig morgen. Efter en god morgenmad ved standen blev der stillet op til en ny dag (alt udstyret overnattede i en container, behørigt låst).

Der var om muligt flere tilskuer end dagen før, det medførte jo, at der var flere flotte

og velholdte "skuder" at beundre. Det bedste sted var godt nok som lineholder på toppen af tanken især, hvis dem fra publikum der blev overtalt til at pumpe, var af den kvindelige race.

Den dag lykkedes det mig at komme til at dykke med en Dræger 3 bolts kobberhjelme.

Om fredagen var der sådan set premiere, for det var første gang i 40 år, at nikkepumpen fra år 1900 blev brugt, det var også første gang, at 3 bolts hjelmen blev brugt i over 20 år. Men det gik nu fint, pumpen gav massere af luft, jeg måtte bede mine pumpe piger (2 stk. på 10-12 år) om, at sætte tempoet ned for ellers skulle jeg lufte hjelmen ud hele tiden.

Om formiddagen blev der også tid til, at nogle af os kunne komme ud og se Ålborg marine museum, da foreningen har et samarbejde med museet, kom vi gratis ind, tak for det, det var for mig meget spændende at se museet, især da vi kom til den afdeling, der var med dykning, der stod et lille transportabelt tryktank som stammede fra Fyns Dykkercenter. Det spændende bestod i at, i denne tank var en af klubbens, nu ældre, medlemmer som følge af en forglemmelse i mellem klub instruktøren og Erik Østergård, nået ned på 57 meter. Han skulle kun have været på 30 meter, men han overlevede da uden men', sådan da.

Dagen gik utroligt hurtigt for der skete noget hele tiden, hver gang vi dykkede, var der 50 - 100 der så på. Vi blev godt nok brændt en del af, for solen skinnede ned på os hele dagen, der var ikke meget vind, så det var en varm affære at stå på kajen hele dagen.

Efter at været blevet vasket og klædt om indfandt vi os på "Dues vin stue" kl. 2000, hvor der var arrangeret et godt tag selv bord med der til hørende drikkevarer, vi blev dog hurtige enige om, at skippe den næste dags middagsmad (pizzaer), og så bruge pengene på nogle ekstra flasker vin i stedet for. Formanden for foreningen benyttede et øjeblikks stilhed (da alle havde noget i munden), til at rejse sig for at takke Finn for dette veltilrettelagt arrangement, og Bente (Finns kone) for at holde sammen på stumperne. Jeg vil hermed ikke sige, at Finn var distraet, men der var nu visse ligheder med et ældre medlem i dykker klubben Dråben, hvor det altid er konen, der ved, hvor dykkerudstyret har gemt sig.

Senere på aftenen endte vi i en eller anden gade, som vist nok engang har tilhørt en jomfru, der vist nok hed Ane. Så vidt jeg husker, var der også her en del kønne

"skibe" at se på, men da jeg var udsat for en lokal tågebanke og var gået over til RADAR navigation, står det mig lidt hen i det uvisse.

Søndag morgen begyndte lige som dagen før, dog i en noget mere dæmpet udgave, med fælles morgen mad. Nu med massere af wienerbasser, for vi havde selv sørget for noget og så gav Falck, der havde en stand ved siden af os, også en plade fuld som tak for lån af kaffemaskine og containere.

I løbet af dagen fik jeg dog ikke mulighed for at dykke i den danske 2 bolts helm (det har jeg så til gode til i Ebeltoft den 14. August, men det er en anden historie).

Men lidt dykning blev det da til. Til publikums store begejstring hoppede jeg, med tøj på, i tanken til Finn og satte det fineste læbestift kyssemærke på ydersiden af glasset på dykkerhelmen, da han var i med 2 bolt hjelmen. Jeg fik også lige afprøvet mit nye kamera + undervandshus.

Da klokken nærmede sig 1500 begyndte vi at pakke sammen, kl. 16 gik det sydover mod Århus igen.

Det havde været en utrolig sjov weekend, med dykning med udstyr som kun de færreste kommer til at dykke med i vore dage, dertil kom den kammeratlige omgangs tone, der er i foreningen (man skal nok være sikker på at høre for det, hvis man kvajer sig), samt det første rigtige sommervejr i år. Det er helt sikkert ikke sidste gang, jeg bliver lokket til at tage med på sådan noget.

